

Nr 842

Av herr **Nordgren m. fl.**, *angående turistnäringen.*

(Lika lydande med motion nr 669 i Första kammaren)

En viktig uppgift för den ekonomiska politiken är att bevara jämvikten i bytesbalansen, vilket också framhålles i årets finansplan. Detta avser man att åstadkomma genom »att dämpa det generella efterfrågetrycket, prioritera industrins investeringar och bromsa kostnadsstegringen». I detta sammanhang bör turistnettots inverkan på bytesbalansen uppmärksammas. Under hela 1960-talet har turistnettots negativa saldo ständigt ökat. Utvecklingen framgår av följande tabell (mkr.).

År	1961	1962	1963	1964	1965	1966	1967	Prognos
								1968
Turistnetto	—192	—272	—368	—416	—587	—741	—850	—1 030

Av dessa siffror framgår turismens betydelse ur valutasynpunkt. För att förbättra bytesbalansens ställning synes det vara nödvändigt att även söka påverka turistbalansen i positiv riktning. De åtgärder som då i första hand bör komma i fråga är enligt vår mening dels att söka få svenskarna att i större utsträckning förlägga sin semester till någon ort inom landet, dels att söka få en ökad ström av utlandsturister till Sverige.

Förutom att turistnäringen inverkar på bytesbalansen har den som näringsgren också betydelse för sysselsättning och konsumtion inom landet, vilket i det nuvarande konjunkturläget bör understrykas. Tyvärr saknas det nödvändiga statistiska underlaget för att man med säkerhet skall kunna bedöma hur många som sysselsätts respektive hur stor omsättningen är och hur mycket som investeras inom turistnäringen. För några områden kan en del siffror anföras. För exempelvis Gotland var turistomsättningen under sommarmånaderna år 1966 drygt 40 miljoner kronor. Under år 1966 reste ca 1 250 000 icke-skandinaver in i landet. Det har i olika sammanhang anförts att värdet av inrikesturismen kan uppskattas till drygt 5 miljarder kronor per år. Även om dessa beräkningar får anses vara relativt osäkra, bör de ändå kunna tas som uttryck för att turismens värdemässiga omsättning är av betydande storleksordning.

Turistnäringens ökade betydelse motiverar enligt vår mening att en utredning tillsättes med uppgift att kartlägga turistnäringen i syfte att få fram underlag för åtgärder som kan bryta den hittillsvarande negativa utveck-

lingen av turistbalansen. De åtgärder som kan tänkas komma i fråga synes inte endast böra omfatta lokaliseringsstöd, som hittills utgått med drygt 13 miljoner kronor till femton företag, och hotellgarantilån, som sedan år 1960 utgått med ca 15 miljoner kronor, utan också omfatta säljfrämjande åtgärder, såsom turistkampanjer, turistinformation och dylikt.

Det synes oss också vara angeläget att i detta sammanhang utreda möjligheterna för utvidgning och samverkan mellan de skandinaviska länderna i fråga om turism. Erfarenheterna visar nämligen att många utlandsturister uppfattar Skandinavien som en enhet. En gemensam skandinavisk satsning på turistinformation, utöver de olika ländernas separata åtgärder, kan därför beräknas få god genomslagskraft.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa, att Kungl. Maj:t måtte i enlighet med ovan angivna riktlinjer låta utreda den svenska turistnäringens förutsättningar.

Stockholm den 26 januari 1968

Hans Nordgren (h)   Folke Björkman (h)   Karin Wetterström (h)